

АНГЕЛ КАРАЛИЙЧЕВ
ДЯДОВОТО БОЖИЛОВО
ИМАНЕ

chitanka.info

Четиримата братя — на дяда Божила синовете — влязоха в къщи, изправиха се пред одъра, на който лежеше болният им баща, и снеха калпаците от главите си. Дядо Божил ги изгледа с овлажнени очи и продума с немощен глас:

— Чеда мои, повиках ви да се простя с вас. Напускам вече този свят и сърцето ми се свива от мъка, че не смогнах да се погрижа, както трябва, за вас. Нищо не ви оставям на ръка, но се радвам много, като ви гледам какви яки мъже израстохте. Камъка да стиснете — вода ще пусне. Както знаете, аз имам само едно старо лозе. То ми е бащино наследство. В туй лозе е заровено имането, което съм обрекъл на вас. Като си отида, вие се потрудете братски и заедно, докато намерите съкровището. А сега прощавайте!

До вечерта дядо Божил почина.

На третия ден след неговото погребение четиримата братя нарамиха търнокопите и отидоха на старото лозе да търсят имането. Заловиха се да обръщат земята. До гърди потънаха. Изсякоха вехтите лози, които бяха прогнили и нищо не раждаха. Прочистиха камънаците. Педя след педя прехвърлиха всичката земя, но делва с имане не намериха. Изгърколи се зимата. Децата тръгнаха да берат кокичета в гората и теменужки под трънките.

— Нищо не намерихме. Излъга ни старецът на смъртния си час! — въздъхна най-старият брат.

— И тъй се трепахме през цялата зима. Добре обработихме земята на старото лозе. Защо да не го подновим? — рече най-младият.

Намериха добри калеми, облагородиха дивите подложки и подир едно лято засадиха младото лозе. На третата година под лозите нависнаха едрозърнести гроздове, жълти като кехлибарени броеници...

Когато дядовите Божилови синове изнесоха първите кошници на пазара, хората се изпотрепаха кой първи да си купи от гроздето. Заредиха се плодовити години. Корабите не побираха гроздето и бъчвите не стигаха за искрящото вино.

— Прав беше нашият баща, когато ни поръча да търсим имането в лозето, но за какво имане ставаше дума, по-късно разбрахме! — продумаха си братята и смъкнаха от главите си калпаците — за да почетат, неговата памет.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.